

Toxicitat

written by Alfons Duran Pich | 20 d'abril de 2020

La Covid-19 és el virus de moda, en el sentit estadístic del terme (el valor que més es repeteix), però no resulta insòlit si el situem en el context de la nostra societat.

I això és així perquè desgraciadament fa molt de temps que vivim en un brou de cultiu tòxic en què és difícil trobar variables no infectades. Si acceptem la separació entre el món de la natura (en el sentit ampli del terme) i el món fabricat pels humans (famílies, institucions, organitzacions, corporacions, complex entramat estatal, etc.), veiem que les accions del nostre món han transferit la toxicitat a la globalitat del sistema. La ruptura climàtica (no el «canvi»), els tsunamis, la pluja àcida, la contaminació urbana, el «mercat de diòxid de carboni», l'agressió a la capa d'ozó, els residus nuclears, la reducció dels aqüífers, i un llarg etcètera són obra nostra.

Darrere de tot això hi ha una manera de reflexió: hem transformat la *raó* a *racionalitat instrumental*. Ens mou un fals concepte d'eficàcia a curt termini, sense importar-nos els seus efectes a mitjà i llarg termini. Ja ens va avisar Adorno quan analitzava l'acurada organització dels camps d'extermini a l'Alemanya nazi. L'assalt a la raó, en paraules de Lukács, havia conduït a una racionalitat reaccionària, racista i xenòfoba.

L'empremta de l'home té un component sinistre que ara, potser per primera vegada en molts anys, no distingeix per gèneres, races o classes socials, encara que com sempre s'acarnissa amb els més febles.

Deixem la ciència fer la seva feina i centrem-nos en l'entorn més proper, que sí que podem gestionar. Apliquem filtres a allò que és aliè a nosaltres i no ens aporta valor.

Com que sóc català i visc a Catalunya em cenyiré en les coordenades del meu país. A l'espai interior, el més íntim, val la pena recuperar els vells arxius, aquelles lectures abandonades, els jocs ajornats, les meditacions atemporals, les picades d'ullet còmplices. És bo adonar-se, en situacions com aquesta, qui de debò t'importa i qui no. És una perfecta ocasió per fer un *reset* en la teva vida. No perdis aquesta oportunitat.

Parla amb els teus éssers estimats, amb els amics (els que quedin després del cribratge), amb els veïns que comparteixen els teus sentiments. Les tecnologies de la informació i la comunicació ho fan possible. Evita les xarxes socials obertes, on abunden les escombraries.

Sigues molt rigorós amb la teva recollida d'informació. De les televisions generalistes, limita't als titulars del telenotícies de TV3. Només als titulars, tret que vulguis ennuegar-te amb un complet «televirus». Millor al migdia que a la nit, ja que a aquesta hora convé relaxar-se amb sèries intel·ligents i amigables com *Friends*. És el millor tranquil·litzant. Una segona opció és l'informatiu de *Betevé* de la tarda, que condueix Xavier Muixí.

Oblida't del paquet del Règim (la 1, la 2, Antena 3, Telecinco i les seves derivades), llevat que practiquis les fórmules sado-masoquistes. En aquest cas espero que ho gaudeixis.

Com que estàs confinat, t'estalvies la compra de la premsa de paper. Tens els digitals, però has de ser molt autoexigent. Si ets lector assidu de la caverna mediàtica madrilenya (sense excepcions), t'has equivocat en llegir aquesta columna. Per a mi són porqueria. Rebutja *La Vanguardia* i *El Periódico*, genuïns representants de l'espanyolisme més tronat i provincià.

Tens els digitals d'*El Punt-Avui* i l'*Ara* (aquest amb algunes objeccions). Tens *Vilaweb* (del formidable Vicens Partal, amb

Barnils, Resina i altres) i *El Nacional* (en què Josep Antich i el seu equip estan fent un magnífic treball). Tens *El Món*, *La República*, *L'Unilateral*, *Nació Digital*, *Crític* i *Directa*.

Entre els digitals madrilenys (assumint un cert biaix de la capital) tens *Público* (i la seva variant catalana *Públic*), *elDiario.es*, *Diario16* i res més. Insisteixo: res més, per si tens alguns dubtes.

Veuràs que si t'exercites en aquesta línia d'acció, et sentiràs millor. Respira d'una forma natural. No es tracta de reinventar (una altra tòxica estupidesa), sinó de trobar-se de nou.

Salut!